

Як семикласники у бібліотеці “Айвенго” брали

Автор я : Коли задають завдання з літератури, першими у бібліотеку біжать відмінники та ті учні, які теж гарно вчаться.

Відмінник: Добрий день, дайте мені, будь ласка, книгу Вальтера Скотта “Айвенго”

Бібліотекар: Ось, візьми, будь ласка.

Відмінник: Дякую. *(Переглядає книгу).* А мені ще потрібна біографія письменника, щоб скласти хронологічну таблицю.

Бібліотекар: А ти пригадай бібліотечні уроки і подумай де може бути біографія письменника.

Відмінник: А! Згадав!. У передмові або післямові. Зараз пошукаю. О! Є!

Запишіть мені цю книжку.

Бібліотекар: *(записує)*

Відмінник: А може у вас ще щось є про нього?

Бібліотекар: Ось тримай книжечку “Життєвий і творчий шлях Вальтера Скотта”.

Відмінник: Чудово! Запишіть і цю книгу.

Бібліотекар: *(записує).* Можеш ще попрацювати у читальному залі з енциклопедією та довідниками.

Відмінник: Так я і зроблю. *(Сідає за книги і пише).*

Автор я: Ну а поки відмінник “гризе граніт науки” підходять учні, які вчаться посередньо.

Заходять двоє учнів:

1 учень: Добрий день

2 учень: Нам потрібен Айвенго

Бібліотекар: Добрий день. Вибачте, але він давно помер. Де ж я вам його візьму?

1 учень: Та ні-і-і. Нам потрібна книжка “Айвенго”

2 учень: це роман такий.

Бібліотекар: А-а. Тепер зрозуміло. Ось, візьміть

1 учень: Ого! Це все один твір?

Бібліотекар: Так, але він дуже цікавий.

2 учень: А скорочено нема?

Бібліотекар: Лише у хрестоматії. Але ...

1 учень: Давайте нам хрестоматії.

Бібліотекар (*записує*)

Автор я: Наступного дня приходять учні, які вчитися не хочуть, але мусять.

Вбігають двоє учнів

1 учень: Дайте нам ... ну ту... книжку... “Агенти”... “Ай-петрі”... Ой! Забув! Ну ту, що нам треба прочитати на завтра.

Бібліотекар: “Айвенго”?

1 учень: Точно! Айвенго!. Просто з пам’яті вилетіло.

Бібліотекар (*подає книгу*).

1 учень: Ого! Така товста! Вона і в рюкзак мій не влізе. Та нею і убити можна. Не буду я її брати. Прочитаю краще у хрестоматії.

2 учень: А мені дайте. У мене двійка стоїть, завтра спитають.

Бібліотекар: Але ж ти не встигнеш до завтра! Завдання давали десь тиждень тому. Чому не прийшов раніше?

2 учень: А-а, якось розрулю. Прочитаю хоч початок, щоб учителька бачила, що читав, і попрошусь дочитати на наступний урок.

Бібліотекар: (*записує.*)

Автор я: Ну а тепер настало завтра. Перерва. 10 хвилин до початку уроку. Зараз прибіжать у бібліотеку найзабудькуватіші та ті, що залишають усе на останню хвилину, сподіваючись, що, може, вчитель захворіє, чи поїде в РАЙВО, або на курси і урок відмінять

Влітають, захекавшись, двоє учнів

1 учень: Ой! Рятуйте! Скоріше! Будь ласка! Горю! Згораю синім полум’ям!

Бібліотекар: Що трапилось?

1 учень: Ой! Поки біг – забув. А! Згадав! Потрібна така книжка – синя, товста, з намальованим лицарем. Ну ту, що всі брали. Ну, скоріше, до нас директор на урок іде.

Бібліотекар: Я зрозуміла. Айвенго. (*Записує*).

1учень: Та швидше пишіть!

Бібліотекар: Почекаєш, ти ж не прийшов раніше. Та й навіщо її брати, ти ж все рівно не прочитаєш.

1 учень: та хай хоч на парті лежить, може не спитають.

Бібліотекар (подає книгу)

2 учень: І мені таку ж саму.

Бібліотекар: Вибач, але книжок більше немає. Їх було небагато, всі розібрали.

2 учень: Ура! Не вистачило! Скажу учительці, що книжки на мені закінчилися. І нехай спробує поставити двійку.

1 учень: Везе ж людині, а тут мучайся, неси таку ношу.

Бібліотекар: (Здивовано зводить плечима).

Незаповнена анкета

Бібліотекар: щось пише.

Заходить учень

Учень: (ходить, роздивляється)

Бібліотекар: Добрий день.

Учень: здрасте.

Бібліотекар: Добре, що ти зайшов. У твоєму читацькому формулярі не заповнена анкета. Сядь за стіл і заповни, будь ласка.

Учень (сідає, читає запитання). Тут запитання незрозуміле: у яких бібліотеках я читаю?

Бібліотекар: То що ж тут незрозумілого?

Учень: Так я у жодній не читаю.

Бібліотекар: Як же не читаєш? Ти ж брав книжки.

Учень: Брав, але не читав. Я люблю картинки подивитись.

Бібліотекар: ну пиши далі.

Учень: Там якесь питання тупе: відомості про успішність. Немає у мене ніяких відомостей, нічого такого я не брав.

Бібліотекар: це значить – як ти навчаєшся.

Учень (Чухає потилицю): А можна не відповідати?

Бібліотекар: Добре, пиши далі.

Учень; Знову питання якесь дурне : Про що ти любиш читати?

Бібліотекар: Ну, хтось любить читати про природу, хтось – фантастику, хтось – пізнавальну літературу, хтось – художню. А ти про що?

Учень: Та це я зрозумів, не зовсім дурний. А хто буде читати цю анкету?

Бібліотекар: я.

Учень: тоді я взагалі не люблю читати. Я це пропущу.

Бібліотекар: пиши далі.

Учень: Питання – в яких гуртках займаєшся? Що я геть здурів, щоб свій час на гуртки переводити! Я пропущу.

? Улюблене заняття. А це ще що?

Бібліотекар: Це що ти робиш після того, як повчиш уроки?

Учень: Повчиш уроки? А хто ж їх вчить?

Бібліотекар: А що ж ти тоді робиш?

Учень: Нічого. Відпочиваю.

Бібліотекар: від чого?

Учень: від школи. Знаєте, як я тут втомлююсь? Скільки треба вибігати, викричати на перервах, а сидіти на уроках як важко!

Бібліотекар: Уявляю. І яким же чином ти відпочиваєш?

Учень: дивлюсь телевізор, або граю в комп'ютерні ігри, або просто нічого не роблю.

Бібліотекар: Зрозуміло. Давай сюди формуляр. Так ти ж нічого не написав!

Учень: ну ви ж самі бачите, що нема чого писати.

Бібліотекар: Ну, що ж, анкету можна заповнити і на наступний рік, але життя не буде чекати доки ти будеш відпочивати.

Учень: А що ж робити?

Бібліотекар: Думай сам. А як надумаєш – приходь.

Добре заховався.

Дзвонить дзвоник. Вбігає учень

Учень: добрий день. Я візьму якусь книжку.

Бібліотекар: Добрий день. Сам пошукаєш чи допомогти?

Учень: Сам. *(Ходить між стелажми)*

Бібліотекар: Вибирай, ти так рідко сюди заходиш.

Учень *(взяв книгу, не дивлячись на неї)* А про що ця книга?

Бібліотекар: Це хороша книга, але ти маєш сам дізнатися про що вона. Пригадай бібліотечний урок на тему “Вибери книгу сам”

Учень: Ну, в неї є обкладинка, на якій - назва та картинки.

Бібліотекар: правильно, тільки не картинки, а ілюстрації. Читай назву.

Учень: Робін Гуд. Мені вона підійде?

Бібліотекар: Зверни увагу на титульну сторінку, там написано для якого вона віку.

Учень. Титульна - це де? А згадав. Написано – для середнього шкільного віку. Значить мені підійде. А вона цікава?

Бібліотекар: А ти пригадай, де у книзі можна дізнатися про що вона?

Учень: А! Це те, що написано малесенькими буквами!. Як же називається?

Аплікація!. Ні, ампутація!. Ой! Щось не те.

Бібліотекар: *(сміється)* – анотація. Невже слово *ампутація* легше?

Учень: Точно!. Як це ви все пам’ятаєте? О, знайшов її. *(Читає)*.

Бібліотекар: То записувати у формуляр?

Учень: Ні, я згадав, що бачив мультик про нього і кіно. А тут, у книзі, навіть малюнків немає.

Бібліотекар: А про що ж ти хочеш прочитати?

Звонить дзвінок

Учень: *(Радісно)* Уже ні про що!. Це я урок сачконув, іду по коридору, аж тут директор, ну я мерщій сюди. Ніхто зроду не здогадається, що я у бібліотеці заховався. Класно тут у вас. Тепер я часто буду у вас бувати.

Книга для дорослих

Випадок 1.

Учень: Добрий день. Я піду щось виберу.

Бібліотекар: Добрий день. Іди вибирай.

Учень: Ось. Вибрав. Двойная ложь.

Бібліотекар: Ця книжка не для твого віку. Вона буде тобі не цікавою. Хіба що батьки захочуть прочитати. Візьми якусь іншу для себе.

Учень: (*уперто*) Ні, тільки цю.

Бібліотекар: Добре, бери. (*Записала*)

Автор: *Через кілька днів учень повертає книгу назад.*

Бібліотекар: Невже прочитав?

Учень: Так, аж тричі.

Бібліотекар: Так сподобалася?

Учень: та ні, я просто все шукав у книзі те, чому ви не хотіли мені її давати і нічого не знайшов. Візьміть, нічого цікавого у ній немає. Прийдеться пошукати іншу.

Книга для дорослих

Випадок 2.

Заходить учениця початкових класів.

Учениця: Добрий день, можна я виберу книжечку?

Бібліотекар: Так, звичайно.

Учениця (вибрала велику і товсту) Ось, запишіть, будь ласка.

Бібліотекар: Ой! Ця книжечка для дорослих, тобі буде дуже важко її читати і ти не зрозумієш про що вона. Краще візьми на тих полицках, що для учнів 1 – 4 класів.

Учениця: (притискає книгу до грудей і ледь не плаче): Ні! Я не маленька, я вже доросла, у мене є молодші братики і сестрички. А я – найстарша.

Бібліотекар: Добре, візьми її, але за умови, що вибереш і книжечку для свого віку. Домовились?

Дівчинка (радісно): так! (Взяла ще одну книгу)

Бібліотекар (записує)

Дівчинка: До побачення

Бібліотекар: до побачення

-Створіть умови для освіти

У бібліотеці – бібліотекар щось пише, за столом – дівчинка гортає словники, енциклопедії, випишує. Вбігає учень

Учень (до бібліотекаря): добрий день. Дайте мені Нобеля.

Бібліотекар: Не можу. Він тут не проживає.

Учень: Та ні, мені книжку про нього.

Бібліотекар: книжки про нього у бібліотеці немає, а інформацію можна знайти в енциклопедії та довідниках.

Учень: Добре, записуйте.

Бібліотекар: Але з цими книгами можна працювати лише у читальному залі.

Учень: добре, давайте. (Сідає за стіл біля дівчинки)

Бібліотекар (подає книги)

Учень: неохоче листає, заглядає у зошит учениці.

Бібліотекар: Пиши швидше, адже до кінця робочого дня залишилося півгодини.

Учень (розвалився на стільці, чухає потилицю, дивиться на стелю)

Дівчинка: (Не відволікаючись) Чому не пишеш?

Учень: Та ось думаю: писати чи не писати?

Дівчинка: Не хочеш, то не пиши.

Учень: то мені ж одному загадали.

Дівчинка: тоді пиши.

Учень: Так не хочеться.

Дівчинка: то не пиши.

Учень: пиши – не пиши. (Потягується). Добре тобі, ти вже дописуєш.

Дівчинка: Ти б не сидів, а писав, бо не встигнеш.

Бібліотекар: Все. Час здавати книги.

Дівчинка (збирає книги і несе бібліотекарю): Дякую.

Учень: А я нічого не встиг!. Що можна встигнути за 30 хвилин?

Дівчинка: Ти просто не хотів встигати.

Бібліотекар: прийшов би раніше.

Учень: оце не було мені чого робити, то прийти раніше.

Дівчинка : А що ж ти скажеш, як питають?

Учень: Що скажу? Я знаю що скажу:

- ✓ Скажу, що це за бібліотека, що працює до половини п'того? Треба працювати до 10 вечора, щоб усі все встигли
- ✓ А ще скажу, що у ній немає ні комп'ютерів, ні ксероксів, ні сканерів для учнів. *(Тихо дівчинці):* Хоч би в контактi посидів. Скажу, до яких пір будуть знущатися з учнів: на вулиці 21-е століття, а у руках все ще ручки. Скажу, нехай створять умови для навчання, а тоді задають свої повідомлення. Ось що я скажу! І хай тільки спробує вчителька щось заперечити!